

24-9-2017

Ο Κ. Μητσοτάκης οραματίζεται την κατάργηση της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης

«Δεν τρέφω αυταπάτες για μία κοινωνία χωρίς ανισότητες. Κάτι τέτοιο είναι αντίθετο στην ανθρώπινη φύση. Όσοι το επιχειρήσαν καταστρατήγησαν τελικά την ίδια την δημοκρατία και τα ατομικά δικαιώματα»

Κ. Μητσοτάκης, ομιλία στην 82η ΔΕΘ

*«Όλα τα δάχτυλα ίσα δεν είναι
κι όλοι να τρώνε δίκιο δεν είναι.*

*Κι όσοι τ' αντίθετο θέλουν να γίνει
είναι απάτριδες, άθρησκοι και κτήνη»*

Η θεία τάξις, Γ. Νεγρεπόντης - Λ. Κηλαηδόνης

Προφανώς, η Σαντορίνη των μεγάλων ανισοτήτων αποτελεί το καλύτερο πρότυπο για τις ιδέες του Κ. Μητσοτάκη και για την οικονομική ανάπτυξη που οραματίζεται: Τεράστια κέρδη από τη βιομηχανία του τουρισμού – απίστευτος πλούτος από τη μία πλευρά και από την άλλη, δεκάδες άστεγοι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί να κοιμούνται στις παραλίες και τα πάρκα! Την ίδια στιγμή που οι εκπαιδευτικοί, με την εργασία τους στις σχολικές τάξεις και με τους αγώνες τους, υπερασπίζονται το δικαίωμα στην ολόπλευρη μόρφωση και τη γνώση όλων των παιδιών, την ίδια στιγμή που βιώνουν συνθήκες οικονομικής ανέχειας, την ίδια στιγμή που δεκάδες χιλιάδες προνήπια μένουν εκτός δομών αφού η κυβέρνηση δεν θεσμοθετεί τη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση, την ίδια στιγμή που χιλιάδες παιδιά στερούνται την παράλληλη στήριξη που έχουν ανάγκη, την ίδια στιγμή που δεκάδες χιλιάδες αναπληρωτές περιφέρονται ανά τη χώρα με μια βαλίτσα στο χέρι βιώνοντας την εργασιακή περιπλάνηση και ανασφάλεια αλλά και πρωτοφανείς συνθήκες διαβίωσης, ο Κ. Μητσοτάκης προβάλλει ως όραμά του, την αξιολόγηση-απόλυση, το σχολείο-επιχείρηση, το ιδεολόγημα της αναπόφευκτης ανισότητας και των πρότυπων σχολείων της αριστείας για ολίγους και εκλεκτούς.

Πάντα το εκπαιδευτικό κίνημα διεκδικούσε και διεκδικεί μαζί με όλους τους εργαζόμενους ένα δημόσιο σχολείο άριστο για όλα τα παιδιά, ένα σχολείο «των όλων και των ίσων», που με μόνιμες δομές ενίσχυσης των αδύνατων μαθητών θα αποτελεί βασικό πυλώνα μείωσης των κοινωνικών ανισοτήτων. Ο Κ. Μητσοτάκης σε απάντηση προβάλλει ένα σχολείο των ανισοτήτων, όπου οι κοινωνικά «άριστοι» θα φοιτούν σε ιδιωτικά και σε πρότυπα δημόσια σχολεία και οι παρακατιανοί στα φτηνά σχολεία της κοινωνικής περιθωριοποίησης, απ' όπου θα αποφοιτούν οι σύγχρονοι κολίγοι για να υπηρετούν τους κοινωνικά άριστους. Γι' αυτό το σχολείο του Κ. Μητσοτάκη και των οικονομικών ολιγαρχών που αυτός υπηρετεί, πρέπει να είναι «αυτόνομο» διοικητικά και οικονομικά, που θα επιζεί από τον οβολό των γονιών και την

ελεημοσύνη των χορηγών, αφού το κράτος που αυτός ευαγγελίζεται θα μειώνει τις δαπάνες για το δημόσιο σχολείο. Να γιατί σ' αυτό το σχολείο πρέπει να εφαρμοστεί «αξιολόγηση παντού» με εργαλείο τις μαθησιακές επιδόσεις (κατά ΟΟΣΑ-ΣΕΒ), που πρέπει «αντικειμενικά» να καταγράφονται μέσα από συστήματα εθνικών εξετάσεων (κυρίως στη δευτεροβάθμια), για να μπορέσει να είναι «αντικειμενική» η κατηγοριοποίησή του. Φυσικά αυτό το σχολείο θα διαλέγει (αντικειμενικά πάντα όπως όλοι γνωρίζουν σ' αυτή τη χώρα) τους εκπαιδευτικούς που θα διδάσκουν σ' αυτό. Γι' αυτό πριν λίγα χρόνια ο Κ. Μητσοτάκης ως υπουργός της κυβέρνησης Σαμαρά, μαζί με τον υπουργό Παιδείας Αρβανιτόπουλο, έθεσαν σε διαθεσιμότητα με προοπτική απόλυσης 2500 καθηγητές. Αυτό που δεν μας λείει ο Κ. Μητσοτάκης, είναι αν «οραματίζεται» να πληρώνουν οι γονείς των μαθητών τους εκπαιδευτικούς, όπως τους δημοδιδασκάλους στην αρχική περίοδο της ίδρυσης του νεοελληνικού κράτους.

Η ομιλία που εκφώνησε στην 82η ΔΕΘ ο Κ. Μητσοτάκης έχει σαφέστατο ταξικό πρόσημο, τόσο για την εκπαίδευση, όσο και συνολικότερα: «η χώρα χρειάζεται μια επενδυτική έκρηξη», ένα «τολμηρό άλμα στο μέλλον», με απρόσκοπτη λειτουργία της «κοινωνικής οικονομίας της αγοράς», με «λιγότερους φόρους-λιγότερες δαπάνες», με «μείωση του φορολογικού συντελεστή των επιχειρηματικών κερδών από το 29% στο 20%» και «αναστολή των προβλεπόμενων αυξήσεων στους δημοσίους υπαλλήλους», με αξιολόγηση στο δημόσιο που θα «αξιολογεί και θα επιβραβεύει τους καλύτερους υπαλλήλους του και θα αξιοποιεί το ανθρώπινο δυναμικό του ανάλογα με τις πραγματικές ανάγκες της κοινωνίας» (βλ. κινητικότητα, απολύσεις κλπ). Όσο για την προσχολική αγωγή οι εξαγγελίες του για γενίκευση των κουπονιών και της επιλογής δομών δεν αφήνουν περιθώρια παρερμηνείας: «Για κάθε παιδί οικογένειας που πληροί εισοδηματικά κριτήρια και δεν βρίσκει θέση σε δημοτικό παιδικό σταθμό χορηγούμε κουπόνι ύψους 180 ευρώ ανά μήνα και για 10 μήνες το χρόνο, για εξαργύρωση σε βρεφονηπιακό σταθμό της επιλογής των γονέων».

Βασικά στοιχεία των εξαγγελιών του Κ. Μητσοτάκη είναι:

- Αναστολή των προβλεπόμενων αυξήσεων στους δημοσίους υπαλλήλους και αξιολόγηση με άμεσες μισθολογικές και εργασιακές συνέπειες που θα φτάνουν έως και την απόλυση
- Αυτονομία της σχολικής μονάδας και λειτουργία της με όρους επιχείρησης
- Επέκταση των vouchers στην εκπαίδευση ξεκινώντας από την προσχολική ηλικία
- Κατάργηση της μονιμότητας, απόλυση των εκπαιδευτικών και επαναπρόσληψή τους από τη διοίκηση κάθε σχολικής μονάδας με όρους ιδιωτικού τομέα
- Σχολεία πολλών ταχυτήτων με ίδρυση ενός πρότυπου σε κάθε «περιφερειακή ενότητα»
- Απογείωση των εκπαιδευτικών ανισοτήτων με την ανάδειξη ολίγων άριστων που θα επιλέγονται για τα πρότυπα και την καταδίκη της μαθητικής πλειοψηφίας σε υποβαθμισμένα παράλληλα εκπαιδευτικά δίκτυα τεχνικής κατάρτισης και μαθητείας
- Λειτουργία της δημόσιας εκπαίδευσης με όρους αγοράς και άμεση εκχώρηση λειτουργιών της σε ιδιώτες
- Απαξίωση κάθε αντίληψης για ολόπλευρη μόρφωση και γνώση και προσανατολισμός της εκπαίδευσης στη μετάδοση δεξιοτήτων και τεχνικών
- Άμεση παρέμβαση της ΝΔ στους μαζικούς χώρους με τη λογική του ενιαίου ψηφοδελτίου ξεκινώντας από τους φοιτητικούς συλλόγους

Ο Κ. Μητσοτάκης και η ΝΔ, όπως άλλωστε και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ και παλιότερα η κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, αντλούν από την ίδια δεξαμενή νεοφιλελεύθερων/νεοσυντηρητικών ιδεών και πρακτικών που διαμορφώνει ο ΟΟΣΑ. Δεν πρέπει επίσης να μας διαφεύγει ότι οι τελευταίες εκθέσεις του ΟΟΣΑ προετοιμάζονται με αίτημα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ σε άμεση συνάρτηση με τις σχετικές δεσμεύσεις των ελληνικών αρχών που απορρέουν από το τρίτο Μνημόνιο και αποτελούν μέρος επίσης της Κοινής Διευθύνουσας Επιτροπής (Joint Steering Committee) ΟΟΣΑ-Ελλάδας που θεσμοθετήθηκε τον Μάρτιο του 2015. Οι βασικές συντεταγμένες του ΟΟΣΑ, προωθούν σε διεθνές επίπεδο την ενιαιοποίηση των εκπαιδευτικών πολιτικών σε νεοφιλελεύθερη κατεύθυνση και αποτελούν τη σταθερή πυξίδα όλων των μνημονιακών κυβερνήσεων, συμπεριλαμβανομένης και της σημερινής: Αυτονομία της σχολικής μονάδας και λειτουργία της με όρους επιχείρησης, αποκέντρωση με μεταβίβαση αρμοδιοτήτων στην τοπική αυτοδιοίκηση, αξιολόγηση και αυξημένη λογοδοσία, περικοπές. Η εισαγωγή, λειτουργία και διαρκής επέκταση του πανοπτικού συστήματος myschool ως εργαλείο ασφυκτικού ελέγχου και περικοπών, αυτές ακριβώς τις κατευθύνσεις υπηρετεί.

Επομένως, με τις ακραίες νεοφιλελεύθερες αντιλήψεις που εκφράζει ο Κ. Μητσοτάκης δεν πρωτοτυπεί. Διαθέτοντας τον απαραίτητο πολιτικό κυνισμό, η ΝΔ επιδιώκει να εμφανιστεί ακόμα πιο αδιάστακτη στην εφαρμογή αντιλαϊκών πολιτικών και συντηρητικών αναδιαρθρώσεων στην εκπαίδευση. Κινείται στα πλαίσια των κατευθύνσεων του ΟΟΣΑ που αποτέλεσαν τις κύριες συντεταγμένες όλων των αντικειμενικών αναδιαρθρώσεων που προώθησαν οι μνημονιακές κυβερνήσεις: εξορθολογισμός του σχολικού δικτύου διαμέσου μαζικών συγχωνεύσεων – καταργήσεων σχολικών μονάδων, θεσμοθέτηση ανεξάρτητων αρχών αξιολόγησης σχολείων και πανεπιστημίων (ΑΔΙΠΠΔΕ-ΑΔΙΠ), Π.Δ. 152 για την ατομική αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, αύξηση του διδακτικού ωραρίου, διαθεσιμότητες εκπαιδευτικών, νόμος πλαίσιο για τα πανεπιστήμια.

Το εκπαιδευτικό κίνημα βρίσκεται μπροστά σε μεγάλες αναμετρήσεις. Οι εκπαιδευτικοί, μέσα από τις ΓΣ και τις μαζικές διαδικασίες των Συλλόγων ΠΕ και των ΕΛΜΕ πρέπει να πάρουν την υπόθεση του αγώνα στα χέρια τους, να οργανώσουν την πάλη, να απαντήσουν άμεσα και στην αντικειμενική πολιτική της κυβέρνησης και στις ακραίες νεοφιλελεύθερες πολιτικές, κοινωνικές και εκπαιδευτικές στοχεύσεις της μνημονιακής αντιπολίτευσης. Πρέπει ακόμα, το εκπαιδευτικό κίνημα να αναμετρηθεί και στο πεδίο της ιδεολογίας με το νεοφιλελευθερισμό/νεοσυντηρητισμό και τις αντιδραστικές αντιλήψεις του κοινωνικού δαρβινισμού που αντιμετωπίζουν ως φυσικό και αναπόφευκτο φαινόμενο τις κοινωνικές και εκπαιδευτικές ανισότητες να αναμετρηθεί με τα επιθετικά ιδεολογήματα του ακραίου νεοφιλελευθερισμού που υποστηρίζουν τις αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις στην εκπαίδευση και την κοινωνία, να υπερασπίσει το δικαίωμα στην ολόπλευρη μόρφωση και τη σταθερή και μόνιμη εργασία της εργαζόμενης πλειοψηφίας.

Καλούμε τις εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες ΔΟΕ και ΟΛΜΕ να πάρουν άμεσα θέση.

Καλούμε σε μαζική συμμετοχή:

- Την Παρασκευή 29 Σεπτεμβρίου, στις 1.30 μμ, στο Υπουργείο Παιδείας, στη συγκέντρωση για μαζικούς μόνιμους διορισμούς και πλήρη εργασιακά, ασφαλιστικά και συνδικαλιστικά δικαιώματα στους αναπληρωτές

- Την Πέμπτη 5 Οκτώβρη, ημέρα του εκπαιδευτικού, στο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο ΟΛΜΕ – ΔΟΕ.

Δανιήλ Μαρία

Καρυώτης Δημήτρης

Μαριόλης Δημήτρης

Παπαθανασίου Αργύρης